

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

XLVII. De non impedienda executione Citationum, Mandatorum,
aliarumque Provisionum Romanæ Curiaë, seu Sedis Apostolicæ. 30. Martii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

Loculi obli-
gnatio.

Concedun-
tur faculta-
tes &c.

Dat. die 5.
Mart. 1742.

XLVII.

Proccium.

Decretū sub
Innoc. XI.
editū, pro
omni moda
executione
Citationum,
Mandatorum
&c. à Tribu-
nalibus Ro-
manæ Curie
expeditarum
&c.

& excommunicationis latae sententia; aliisque pœnis, & censuris Nobis, ut præfertur, reservatis, denunties, & inhibeat, ne quilibet eorum, Nobis inficiis, & inconsultis, quidpiam, vel minimam Corporis partem dicti Servi Dei auferre, detrahere, ac secum asportare audeant. Postquam verò hæc omnia præfiteris, idem Corpus in aliqua arca, seu loculo recondas, tuo in cera hispanica signo munias, & in aliquo decentiori loco diligentissime, ac tutissime custodiendum cures, donec opportuno tempore debitum cum honore, & cautelis in eo loco, in quo in futurum servandum colendumque erit, collocetur. Eapropter Tibi omnes, & singulas super negotio hujusmodi eâ, qua decet & opus est, fide, ac diligentia perficiendo, necessarias & opportunas facultates auctoritate Apostolica tenore præsentium tribuimus, & impartimur. Non obstantibus Constitutionibus, Ordinationibus Apostolicis, cærisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die v. Martii MDCCXLII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

D. Cardinalis Passionens.

De non impedienda executione Citationum, Mandatorum, aliarumque Provisionum Romanæ Curie, seu Sedis Apostolicæ.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

PASTORALIS regiminis sollicitudo ex alto Nobis immerentibus commissa exigit, ut non solum curemus novas leges, si quando rerum conditio, aut necessitas postulat, concedere; sed etiam, quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris providæ, ac salubriter constituta sunt, si vel hominum culpa, vel ipsa rerum humanarum fluxa, ac volubili natura in desuetudinem abierunt, in usum revocare, eaque Apostolicæ confirmationis robore communitare.

§. 1. Aliàs siquidem à Congregatione Particulari super reformatione Tribunalium Urbis à pie memoriæ Innocentio XI. Prædecessore Nostro depurata, per ejusdem Prædecessoris Literas, quæ incipiunt: *Decet Romanum*: datas iv. Kalen. Julii Anno Domini MDCLXXXIX. in forma specifica deinde confirmatum emanavit Decretum tenoris sequentis, videlicet: *Quoniam verò fertur, quod Ministri, & Officiales Civitatum, Oppidorum, & Locorum, in quibus DD. Clerici, & Commissarius Camera, alique Prælati, ratione Episcopatum, vel Abbatiarum, & Commendarum, & Præfectus Sac. Palatii Apostolici, exercent Jurisdictionem temporalem, ac etiam Ministri, & Officiales Baronum, & Domicellorum, & aliorum quorumcumque de factis, quamvis indebitè, quandoque præstare audent impedimentum, ne in dictis locis, eorumque Territoriis exequantur per Cursores, & Mandatarios, aliosque Ministros, & Executores Tribunalium Urbis, & alios, quibus mandatum fuerit, Citationes, & mandata, aliaque provisiones Judicum, & Tribunalium Romanæ Curie, & præsertim Auditoris Camera, absque eorum licentia, & beneplacito in scriptis, ut vulgò dicitur, exequatur; Idcirco declaratum, & decretum fuit, quod tam Citationes verbales, & personales, vel domi, sive in manibus Domesticorum, aut per edita, quam etiam mandata quacumque, pariter tam in Personis, quam in bonis, in quibuscumque Causis civilibus, & criminalibus, liberè possint fieri, & exequi absque alia licentia, beneplacito, vel exequatur, aut requisitione Officialium,*

& Ministrorum loci; neque dictos Officiales, & Ministros, etiam ipsosmet Cardinales, & Prælatos, & Clericos, & Commissarium Camera, ac Barones, & Domicellos, & alios quoscumque, posse in hoc aliquod directum, vel indirectum impedimentum præstare, sub penis contentis in Constitutionibus Apostolicis contra usurpantes jurisdictionem Sedis Apostolicæ, vel illam, ejusque liberum exercitium impediens, aut Curia resistenciam facientes; & inadvertenter, ac indebitè requisiti de aliqua licentia, vel beneplacito, nullatenus possint, nec debeant, sub eisdem penis, apponere Exequatur, vel aliàs in scriptis apponere manus in ipsis expeditionibus Tribunalium Romanæ Curie.

§. 2. Hujusmodi autem tam providum, ac salubre Decretum non modo in nonnullis Ecclesiasticæ nostræ Ditionis Locis nunquam observatum fuisse, neque in præsentem observari comperimus; Sed insuper, præter eos, qui in eodem Decreto nominati sunt, alios quoque ex multorum fide dignorum relatione, & experientia ipsa, dum in minoribus essemus, Nosmetipsi, non sine animi nostri dolore & indignatione, cognovimus reperiri, qui debitam citationum, mandatorum, aliarumque provisionum Judicum, & Tribunalium Romanæ Curie executionem minimè permittere, sibi laudi, atque honori ducunt, nisi prius ipsis exhibita fuerint, & eorum licentia, seu beneplacitum oretenus, vel in scriptis, quòd vulgò dicitur, *Exequatur*, fuerit impetratum; quinimò nonnunquam eò audaciæ, ac temeritatis processerunt, ut etiam impedimentum præstare ausi sint, interdicentes suis Officialibus, ac Ministris, ne iisdem obsequerentur, negantesque eam exhibere commoditatem, opem, atque auxilium, quod pro illis exequendis præbere tenebantur.

§. 3. Et quoniam tanti ausus deformitatem, quo Apostolicæ Sedis dignitas contemnitur, & auctoritas conculcatur, per se ipsi agnoscunt; modò obtegere curant eo prætextu, quod locus eorum regimini, & potestati subiectus ejusmodi potiatur privilegio, ut ex eo Causæ extrahi nequeant, sed in eodem debeant debito sine terminari; modò autem quod ipsi volunt Partes inter se litigantes ad concordiam adducere, ne substantias suas in rerum minimarum litibus sustinendis infumant.

§. 4. Ut autem hujusmodi malo, quod pessimi exempli, & pravi effectus esse dignoscitur, priusquam magis invalescat, opportuno Pastoralis Providentiæ nostræ remedia occurramus, motu proprio, ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, tenore præsentium, præfatum Innocentii XI. Prædecessoris nostri Decretum approbamus, confirmamus, & de novo, quatenus opus sit, ferimus, statuimus, ac innovamus, atque illud ab omnibus cujuscumque ordinis, gradus, status, ac dignitatis in perpetuum servari, & custodiri volumus, & mandamus.

§. 5. Præterea decernimus, ac definimus, eodem Decreto omnes, & quoscumque Gubernatores, Rectores, Præsides quorumvis Locorum, Terrarum, ac Civitatum Status, nedum immediatè, sed etiam mediatè in temporalibus Sedi Apostolicæ subiectos, atque insuper omnes Præfectos, seu Præsides Provinciarum ejusdem Status, quibuslibet suffultos privilegiis, seu facultatibus, etiam Legatorum à Latere, atque insuper Pro-Legatum Avenionensem, atque etiam S. R. E. Cardinales, etiam à Latere nostro Legatos, eorumque Ministros, atque Officiales comprehendere, & comprehensos censerì debere.

§. 6. Et quoniam in impedienda executione hujusmodi citationum, mandatorum, aliarumque provisionum Romanæ Curie, vel Sedis Apostolicæ, ut plurimum primas partes tenent, aut certè in causa & culpa sunt, vel litigantes,

Quod à pluribus observatum non fuit.

Prætextus obtendi soliti.

Pontifex præfatum Decretum innovat.

Et ab omnibus, & quibuscumque servari jubet.

Pœnæ in contravenientes.

vel si, quorum interest, executiones prædictas impediri; vel alii in causis, vel rebus, de quibus agitur, nullum interesse habentes, vel Notarii, sive Tabelliones publici, qui acta ad executiones hujusmodi explendas necessaria conficere, & muneris sui partes obire reculant: Nos ad intolerabilem hanc pravitatem prorsus abolendam ex omni parte opportunè providere volentes, cupientesque, ut qui Apostolici culminis reverentiâ, ut par est, non commoveantur, pœnarum metu in officio contineantur; motu, & auctoritate simili, hac nostra perpetua Constitutione statuimus, ac definimus, ut omnes & singulæ Personæ tam Sæculares, quàm Ecclesiasticæ, & Regulares cujuscumque dignitatis, status, gradus, & præminentia, seu ordinis, interesse quodcumque in Causis, vel rebus, de quibus agitur, habentes, quæ Citationes, & Causarum Commissiones, decretas, vel decernendas, aut quævis alia mandata Romanæ Curia, seu rescripta Apostolica justitiam, vel gratiam continentia, quo minus juxta illorum tenorem executioni demandentur, per se, vel per alium quovis quæsto colore impedire, aut impediri facere præsumperint, aut pro illis impediendis ad Sæculares, vel Ecclesiasticos, seu Regulares in quavis dignitate, vel ordine constitutos, seu eorum Officiales publicè, vel occultè, per se, vel per alium, quovis quæsto colore recursum habuerint, causam perdant, & omne jus tam in petitorio, quàm possessorio, in re, vel ad rem, de qua agitur, eis competens eo ipso amittant.

In iustos litigantes, aut interesse habentes.

In Judices, Magistratus, aliosque impediates.

In Notarios.

Derogatur Legibus, C6 suetudinibus & Indultis in contrarium facien.

§. 7. Aliæ verò Personæ sive Sæculares, sive Ecclesiasticæ, aut Regulares, quæ in Causis, vel rebus hujusmodi nullum interesse habent, executionem Citationum hujusmodi, Causarum Commissionum, & aliorum quorumcumque mandatorum, seu rescriptorum, & provisionum Apostolicarum, ut præmittitur, impediens, aut impediens hujusmodi auxilium, consilium, vel favorem publicè, vel occultè, directè, vel indirectè præstantes, cujuscumque ordinis, gradus, conditionis, vel præminentia existant, si Sæculares fuerint, sententiam excommunicationis, si verò Ecclesiasticæ, aut Regulares, pœnam suspensionis, tam ab exercitio Ordinum, quàm cujuscumque Officii, aut dignitatis ipso facto incurrant, à quibus (excepto quoad excommunicationem mortis articulo) non ab alio, quàm à Romano Pontifice pro tempore existente, absolutionis beneficium possint obtinere:

§. 8. Notarii autem, sive Tabelliones publici, qui de executionibus citationum, causarumque commissionum, & mandatorum, ac provisionum hujusmodi faciendis, aut quo minus fiant, de inhibitionibus requisiti fuerint, & instrumenta publica desuper ad instantiam interesse habentiam, seu interesse prætendentium, soluto tamen congruo salario, conficere recuserint, exercitium Officii Tabellionatus amittant, fiantque perpetuò infames, & ad Instrumenta, sive Scripturas publicas in posterum conficiendas inhabiles reddantur, donec ab hujusmodi reatu absolutionem, & infamiae absterionem obtulerint.

§. 9. Non obstantibus ordinationibus, & Constitutionibus Apostolicis, Decretis, & Statutis, etiam Apostolica auctoritate confirmatis, quibusvis privilegiis, indultis, & concessionibus, quacumque possessione, & consuetudine etiam immemorabili, & titulo colorato ex ea resultante, scientia, patientia, & tolerantia quorumcumque Superiorum, etiam Sedis Apostolicæ, roborato, ceterisque contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communitis, vel divinis ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, & excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes ple-

nam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem: quod quidem indultum decernimus eis, quacumque auctoritate muniti sint, in hoc aliquo suffragari non posse, quo minus hujusmodi sententiis, & pœnis subiaceant.

§. 10. Per præfentes autem non intendimus in aliquo derogare privilegiis, gratiis, indultis, à Nobis, aut à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessis nonnullis locis, Civitatibus, Provinciis, aut Regnis, ut causa extra eorum territoria extrahi nequeant; dummodo citationes, causarumque commissiones, & alia quæcumque mandata, & provisiones Apostolicæ, debitam in iisdem obtineant executionem.

§. 11. Volumus autem Constitutionem, & Decretum hujusmodi, postquam Valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque Generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affixa, & publicata fuerint, omnes & singulos tam in Romana Curia, quàm extra eam existentes perinde afficere, & arcere, ac si unicuique eorum personaliter, & nominatim intimata fuissent; quodque illorum exemplis etiam impressis, manu tamen Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constituta munitis, eadem prorsus fides, tam in iudicio, quàm extra ubique locorum adhibeatur, quæ præfentibus adhiberetur si forent exhibita, vel ostensa.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, statuti, decreti, mandati, voluntatis, ac derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragesimo secundo, tertio Kal. Aprilis, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

P. Pro-Datarius.

D. Card. Passioneus.

VISA DE CURIA.

N. Antonellus.

J. B. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicat. die 13. Aprilis ejusdem Anni.

De Appellationibus, & Inhibitionibus concedendis, vel denegandis.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

AD militantis Ecclesiæ regimen nullo meritum Nostrorum suffragio, sed imperscrutabilis consilii altitudine evocari, inter graves curas, quas assidue pro Nostro munere sustinemus, postrema illa non est, in quam totis viribus Nobis incumbendum esse ducimus, ut graves nimiam, diuturnæ, nulloque unquam tempore intermissæ Episcoporum, aliorumque ordinariam Jurisdictionem habentium querelæ adversus Majora Tribunalia, atque illa etiam Nostræ Romanæ Curia, propositæ, tandem compescantur.

§. 1. Inti-

Salvis Privilegiis de n. n. vocando.

Publicationis vigor, & exemptorum auctoritas.

Sanctio.

Dat. die 30. Mart. 1742.

XLVIII.

Pœfentis studium pro recto iudicio Ecclesiasticorum Ordine.